

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Clvveri[i] Sicilia Antiqua

Clüver, Philipp

Lvgdvni Batavorvm, 1619

Lectori auctor S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14145

Lectori auctor S.

DV M opus hoc, beneole lector, sub pcelo accelerarem, tam graves interdum animum meum perculerunt: curæ alienæ, ut diligentí errorum, quos postmodum in recognitione operis deprehendi, correctioni minùs liberè vacaret. Hinc factum, uti corruptissimum illum turbatissimumque Stephani epitomatoris locum de tribus Hyblis, quem lib. I. cap. XI, pag. 133, lin. 3 citavi, primò non æquè perciperem, uti poste à lib. II cap. VIII, pag. 333, lin. 35, corrixi, unde reliqua, quæ ad Hyblam Megarensem pertinent, peti poterunt. Tum eodem lib. I cap. VIII, pag. 170, lin. 35, quæ diserta Servii verba de aquâ in fossâ Tybride prescriperam; continuò sequenti paginâ, lin. 11, contra doctissimum Mirabellam per summam injuriam negavi. Verum nihilominus tamen manet falsa illa & omni anili fabulâ inanior historia de fossâ juxta civitatis muros ab Afris factâ, quam uti scias unde petierit: en, ita tradit Diodorus Stculus, lib. XI, de Carthaginensibus, Africæ incolis, à Gelone, Syracusanorum principe, ad Himeram fuis: Αἱ δὲ πόλεις εἰς τέρπουν τὰς Διάφερέλας αὐχμαλάτις, καὶ τὰ δημόσια τῶν ἔργων Διὰ τοτῶν ἐποκοδιάζουν. πλέισται δὲ λαβόντες Αἰγαργανῖνοι, τὴν τε πόλιν ἔστων καὶ τὴν χωραν ἐπομητοῦν. Τοσὲν δὲ θεῖοι αὐτοῖς τὸ ἡλωκτών λὺ τὸ στάθμον, ὥστε πόλεις τὸ ιδιωτῶν περὶ αὐτοῖς εχειν δεσμῶλας πεντακοσίους. σωεβάλετο γάρ αὐτοῖς τὸ στάθμον τὸ αὐχμαλάτινον, & μένον οἴη πόλεις εργαζόμεναι ἀπεικλωτὶς ησαν ὅπλα τὴν μάχην, ἀλλὰ καὶ διόπτην, φρεδόμην δὲ τροπῆν, πόλοι τῶν Φθιόγονων εἰς τὴν μεσόγειον αἰνεχρήστους· μάλιστα δὲ εἰς τὴν Αἰγαργανίνην. ὁι αἰσάντων τούτο τὸ Αἰγαργανίνων ζωρεψίεστιν, ἔχειν δὲ πόλις τὸ εαλοπόταν. πλέιστων δὲ εἰς τὸ δημόσιον αἰνενεχρήστων, οὕτοι μὲν τοὺς λιθεῖς ἐπιμονούν, εἶτα ἄν δέ μόνον οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν ναοὶ καποκοδάδησον, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὰς τῶν οὐδάτων τὰν ἐκ τῆς πόλεως ἐκρυπτοῦσιν οὐδονεμένηι καποκοδάδησον τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος· ὥστε ἀριθμέστατον εἶναι τὸ καποκοδάδησον, καίπερ Διὰ τὴν διπλεῖαν κατεφρενέμενον. Καποκοδάδησον δὲ οἱ Αἰγαργανῖνοι καὶ καλυμβήθειν τοσούπελῃ, τὴν τελίμετρον ἔχοντας πεδίαν, τὸ δὲ Σάθη τηγάνων ἐνοισιν. εἰς δὲ ταύτην ἐπαγορεύσαν ποταμῶν καὶ κελεύσιν οὐδάτων, ιχθυοφένον ἐγένετο, πόλεις παρεχόμενον ιχθὺς εἰς τεφλούν καὶ διπλάνουν· κυκνῶν τε τολμήσεις εἰς αὐτὴν πατεῖσθαι, σωβέτη τὴν περισσούντην ἀντὴ Μητερπῆν ψρέμεται. Άλλ’ αὐτὴ μὲν ἐπὶ τῆς υστερον χρόνοις ἀμεληθῆσαι σωμαχώμη, καὶ διὰ τὸ οὐληθόν τοῦ χρόνου καποφέρεται. Id est: *Mancipa* sibi attributa queque civitas pedicis illigata publicorum structuris operum admovebat. plurimaque eorum nacti Agrigentini, urbem agrosque horum operâ excolueré. Ac tantus fane apud hos captivorum numerus erat, ut multi inter eos privati quingenos in vinculis haberent. Servorum autem eam multitudinem augebat, non solum, quod magno subsidio militum pugnam adjuverant: sed quod Barbarorum plurimi inclinatâ acie in mediterranea, maximè vero in Agrigentinorum fineis profugerant. qui quum viri in ipsorum manus pervenissent omnes, mancipiis urbs repleta est. Maxima horum pars, in publicum relata, cedendis faxis inserviebat. ē quibus non maxima tantum fana dénum sunt constructa: sed cloace etiam subterranea ad aquas ex urbe deducendas communitate; tanta equidem mole, ut, quamvis ob uitilitatem opus contemnatur, spectatutamen sit haud indignum. Piscinam quoque magnis impensis Agrigentini effoderunt; ambitu v. II stadiorum, altitudine cubitorum x. in hanc aquâ ē fluvius & fontibus derivatâ, vivarium existit, piscis tūm ad necessarios ciborum usus, tūm etiam voluptatem, affatim suppeditans. Cyporum insuper turbā in eam demissā, locus adspēctu per amēnus jucundusq; reddebat. Verum hæc posteriorum incuria limo expleta, vetustate demum temporis proflus defecit. Pugna ea ad Himeram pugnata fuit Olympiadis LXXIIII anno 1111. De piscinâ eadem refert lib. XI; ut lib. I cap. XV, in descriptione urbis Agrigentinæ, citavimus. De his igitur ad Agrigentinam urbem operibus legerat ille grammaticus nimis oscitante attentione: quæ putavit ad Syracusas facta: quia Gelo heic, dux universi Græcorum Siciliensium exercitus apud Himeram, Syracusanorum erat princeps: tum quid postea lib. XI rem ferè similem legerat de illis Atheniensibus captis & in Latomias detrusis; ut in Syracusarum expositione dictum. Cæterum quid lib. II cap. XI Cratam montem Ptolemæo adpellari dixi: eius vocabulum genuinum in Vaticano exemplari legitur

legitur Ακράγας ὁρός, A C R A G A S mons: nam ex hoc profluit *Acragias amnis*, à quo postea urbs nomen accepit. Porrò errata typographica quin nonnumquam leviora quædam præterierim, nullus dubito: utique, quum ipsi librorum auctores nostra ferè memoriter legamus. Sed ea facilè per temet, benevole lector, obser-vaveris. Graviora, quæ sensum orationis morari possint, hic subjeci.

Errata typographica.

P Ag. 5, lin. 49: certos. 8, 4: H¹ δὲ Σικελία. 16, 35: spacioſā Hyperiā. 17, 32: ad Dre-panum adpulit: ut postea. 38, 52: Zephyrium autem Italia Dorientes. 41, 47: Gadita-ni. 46, 33: societatem inirent, persuasi fuerunt. 47, 13: 10LX. 55, 21: Dele, Pittinio; Alæ-fa. XII. 55, 22: lege Tosa, XII. 57, 55: Procul ut exponerent. 57, 56: Progressi. 80, 31: trans-mittentibus. 83, 34: miserunt in Ioniam. 83, 36: At soli. 112, 15: δέποθαλεῖν. 112, 28: quum ignis, carvernarum, quibus in profundo continetur, meatu aliquo recluso, foras vi prorupit. 141, 49; & item 153, 43: Dele [lego Non.] 165, 5; & 168, 18. Longe illi 171, 4: Olympiæ-dis XCII anno I. 171, 7: annis 10CCCLIII. 187, 22. Hecabes fanum, Hecates cenota-phium. 206, 3: striarum. 272, 32: navibus, que, 278, 1: αὐθέρως. 348, 41: Ichana, &c sic pſca in margine, 257, 7 & 8: Ἰχανα, Ichana.